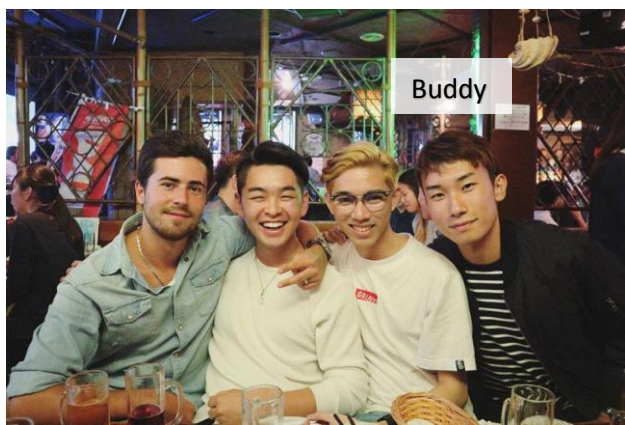

บันทึกการเดินทาง

โครงการแลกเปลี่ยนระยะยาว ณ มหาวิทยาลัยโทโฮคุ ประเทศญี่ปุ่นเป็นระยะเวลา 1 ปี

IPLA Exchange Program at Tohoku University Japan for 1 year

สวัสดีครับ ผม นายณัฐพล ผ่องสุวรรณ (ตัน) เป็นนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจ สาขาการจัดการธุรกิจระหว่างประเทศ (IB) ชั้นปีที่ 4 ได้มีโอกาสเข้าร่วมโครงการแลกเปลี่ยนระยะยาว IPLA ณ มหาวิทยาลัยโทโฮคุ เมือง เซนได จังหวัด มียากิ ประเทศญี่ปุ่น เป็นระยะเวลา 1 ปี สำหรับตัวผมเอง นี่เป็นการมาญี่ปุ่น ครั้งที่ 3 จึงไม่รู้สึกกังวลเท่าไร แต่เป็นครั้งแรกที่ต้องจากประเทศบ้านเกิดถึง 1 ปี จึงคิดว่าต้องมีการปรับตัวอย่างพอสมควร ก่อนที่จะเดินทางออกจากประเทศไทย ผมก็ได้ไปสังสรรค์กับเพื่อนๆ พบปะและพูดคุยกันก่อนจาก ผมได้ขึ้นเครื่องบินจากสนามบินดอนเมือง มาลงที่สนามบินนาริตะ ประเทศญี่ปุ่นใช้เวลาเดินทางประมาณ 6 ชั่วโมง จากนั้นจึงนั่งรถไฟชิงคันเซนต่อมาที่เซนได โดยตรงอีกประมาณ 3 ชั่วโมง ระหว่างทางก็พบเจออุปสรรคบ้าง แต่ก็ไม่ได้ยากลำบากอะไร ขนาดที่จะผ่านมันไปไม่ได้ พอถึงสถานีรถไฟเซนได ก็จะมีบัดดี้มารอรับครับ โครงการนี้มีดีตรงระบบบัดดี้นี้แหละ ทางสถาบันจะทำการจับคู่นักเรียนต่างชาติกับนักเรียนญี่ปุ่น เพื่อที่จะได้คอยสนับสนุนการใช้ชีวิตในประเทศญี่ปุ่นได้อย่างเต็มที่ อีกทั้งยังปรึกษาเรื่องอื่นๆได้อีกด้วย

หลังจากที่บัดดี้มารับก็แนะนำตัวกันเล็กน้อย เพราะเป็นการเจอกันครั้งแรก แล้วบัดดี้ก็จะพาเราไปที่หอพัก พอถึงหอพัก ผมก็ไปเจอเจ้าหน้าที่ แจ้งข้อมูลว่าเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนหลังจากคุยกันเสร็จเรียบร้อย เขาก็จะพาไปเข้าหอพัก หอพักที่ญี่ปุ่น ค่อนข้างต่างจากที่ประเทศไทย เพราะห้องค่อนข้างเล็กแคบ แต่ยาว เป็นห้องพักสำหรับ 1 คนกำลังพอดี แต่ถ้าเทียบกับหอพักในโตเกียวแล้ว ก็ถือว่าไม่มากทีเดียว และค่าเช่ายังถูกมากกว่าหลายเท่าอีกด้วย

สำหรับที่พักแล้วถือว่าค่อนข้างอยู่ห่างไกลตัวเมืองและมหาวิทยาลัยทำให้ต้องใช้บริการรถบัสประจำทาง เท่านั้น สถานีรถไฟที่ไกลที่สุดก็ต้องเดินไกล ทำให้ตัวเลือกมีแค่เดินและรถบัส หอพักที่ผมอยู่ชื่อ International House Sanjo 1 ถือเป็นหอที่เก่าแก่ที่สุดของที่นี่ สาเหตุที่เลือกหอพักนี้เพราะเป็นหอพักที่มีครัวในตัว และมีห้องโถงใหญ่สำหรับจัดงานต่างๆ จึงสะดวกต่อการเดินทาง และยังได้ความเป็นส่วนตัวจากการทำอาหารเองอีกด้วย ทุกหอพักเป็นหอพักรวมของนักศึกษาต่างชาติหลายๆชาติ เช่น จีน เวียดนาม สวีเดน แต่ละหอจะแบ่งโซนชาย-หญิง โดยส่วนใหญ่ชั้นของผู้ชายจะโซนด้านล่างของแต่ละหอ เรื่องความปลอดภัยของที่นี่ถือว่าดีมาก ๆ การปรับตัวอย่างแรกเลยเมื่อมาถึงญี่ปุ่นคือ สภาพอากาศที่นี้ค่อนข้างจะหนาวและลมแรงมากเป็นพิเศษ แต่ช่วงที่มาถึง (ปลายเดือนกันยายน) ยังเป็นหน้าร้อนของที่นี่อยู่จึงไม่ค่อยแตกต่างกับประเทศไทยมาก แต่พอเริ่มเข้ากลางเดือนตุลาคมอากาศเย็นเร็วมาก ระวังจะเป็นหวัดกันได้ง่าย ๆ ถ้าพกยามาจากไทยด้วยจะดีมาก เพราะยาที่ญี่ปุ่นจะค่อนข้างอ่อน บรรเทาอาการได้ช้า

ถ้าเป็นห่วงเรื่องการใช้ชีวิตที่นี้ การทำเอกสารสำคัญต่างๆ จะมีติวเตอร์คนญี่ปุ่นที่ทางโทโฮคุได้จัดเตรียมไว้ให้เด็กแลกเปลี่ยน ติวเตอร์ช่วยพาไปทำเอกสารต่างๆ รวมถึงการเดินทางไปมหาวิทยาลัย รวมถึงสถานที่สำคัญที่ต้องรู้เมื่อเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉิน เช่น ซูเปอร์มาร์เก็ต ร้านสะดวกซื้อ โรงพยาบาล และยังได้รับ

การต้อนรับโดยการพาไปกินของอร่อยของเซนต์ได้อีกด้วย นั่นก็คือลันัวย่างเป็นของขึ้นชื่อประจำเมืองเซนต์ได รวมถึงซุนตะโมจิที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก

ส่วนเรื่องการเรียนรู้ ชีวิตในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลักทั้งในการฟังและการพูด เพราะทุกวิชาจะเรียนและอภิปรายเป็นภาษาอังกฤษ ทางมหาวิทยาลัยมีวิชาให้เลือกเรียนหลากหลายสาขามาก แต่ละวิชาก็มีความน่าสนใจแตกต่างกันไป แต่ละเทอมจะมีวิชาที่เด็กมาแลกเปลี่ยนที่นี้สนใจมากเป็นพิเศษคือ วิชาที่เกี่ยวกับการเรียนรู้ประเพณี วัฒนธรรมของชาวญี่ปุ่นที่นี่ ทางมหาวิทยาลัยจะให้เวลาทดลองเข้าเรียนแต่ละวิชาประมาณ 2 สัปดาห์เพื่อให้เวลาในการตัดสินใจลงทะเบียนเรียนวิชาที่เราชอบ ที่เราสนใจ แต่สิ่งที่ทุกคนจะได้เรียนเหมือนกันก็คือภาษาญี่ปุ่น ก่อนที่จะเริ่มเรียนก็จะมีทดสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น เพื่อแบ่งระดับการเรียนว่าเด็กแลกเปลี่ยนแต่ละคนจะต้องเรียนที่ระดับไหน โดยปกติแล้วเราจะเรียนภาษาญี่ปุ่นสัปดาห์ละ 2 วัน เรียนวันละ 2 คาบ การเดินทางไปโรงเรียนก็ได้หลายวิธี ทั้งเดินไป นั่งรถบัสไป ขึ้นรถไฟใต้ดิน และจักรยาน แต่ส่วนใหญ่ชาวต่างชาติที่มาแลกเปลี่ยนที่นี้จะไม่ค่อยมีพื้นฐานทางภาษาญี่ปุ่นมากนัก บางคนก็ไม่เคยเรียนมาก่อนเลย ทำให้คิดว่าโชคดีที่ได้เรียนที่สถาบันเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่นมาเยอะ ทำให้ได้มาต่อยอดที่ประเทศแม่ภาษาเองเลย ไม่คิดว่าจะได้มีโอกาสมาใช้ภาษาญี่ปุ่นที่เรียนมา ถือว่าคุ้มมากๆแล้วที่ได้ใช้ภาษาในการใช้ชีวิตที่นี้ด้วยตัวเอง การเอาตัวรอด การเดินทางต่างๆ และทุกๆวันจะมีการบ้านให้ไปศึกษาว่าวัฒนธรรมของญี่ปุ่นคืออะไร มีความสำคัญอย่างไร พอให้เราได้เข้าใจเบื้องต้น หลังจากนั้นจะเป็นงานกลุ่มให้เราแสดงความคิดเห็นของแต่ละประเทศ แลกเปลี่ยนว่าประเทศของตัวเองต่างกับเพื่อนยังไ้ แต่

บางวันก็จะมีกิจกรรมเสริมออกไปเรียนนอกสถานที่พหุวัฒนธรรมที่จริงของธรรมชาติบ้าง เหมือนได้ไปเที่ยวไปในตัว

นอกจากเรื่องเรียนแล้ว ทางมหาวิทยาลัยโทโฮคุยังมีชมรมที่คอยสนับสนุนรักเรียนต่างชาติซึ่งจะคอยจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ทุกคนสนิทสนมและรู้จักกันมากขึ้น ซึ่งกิจกรรมส่วนใหญ่จะเป็นปาร์ตี้ในช่วงเสาร์หรืออาทิตย์และในแต่ละปาร์ตี้ ก็มีธีมงานต่างๆกันไปให้ทุกคนได้มาร่วมสนุกและมีเรื่องให้พูดคุยกัน บางทีก็จัดเป็นกิจกรรมเดินสำรวจเมือง วันแข่งกีฬา ทริปปิ้งคีนต่างๆ ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้แหละที่จะทำให้เราสามารถมีเพื่อนใหม่ๆได้จากคนหลายๆชนชาติ ซึ่งทุกกิจกรรมก็จะมีค่าเข้าร่วมแต่ก็ไม่ได้แพงมากนัก เพราะเงินเหล่านั้นก็จะกลายเป็นอาหารและเครื่องดื่มให้พวกเราได้ทานกัน ซึ่งผมก็ได้เพื่อนจากกิจกรรมพวกนี้แหละ

เพื่อเป็นการสร้างความสัมพันธ์ให้แน่นแฟ้นขึ้นไปอีก ทางโครงการ IPLA ยังมีการนัดกินข้าวอาทิตย์ละ 1 วัน เพื่อให้ทุกคนได้มาเจอและพูดคุยกัน อาจจะเป็นระยะเวลาสั้นๆแต่ว่ามันสนุกมากเลย เพราะทุกคนต่างมีวิชาที่ตนเองสนใจจะเรียนต่างกัน ดังนั้นการกินข้าวร่วมกันแค่วันเดียวในหนึ่งอาทิตย์จึงเป็นวันเดียวที่จะได้พูดคุยซึ่งกันและกัน

สุดท้ายนี้ก็อยากฝากไว้ว่าสำหรับใครที่ชอบการเข้าสังคม พบปะผู้คนจากที่ซีกโลก อยากเรียนรู้ วัฒนธรรมญี่ปุ่น โครงการ IPLA ก็เป็นอีก 1 ตัวเลือก เพราะเราจะได้ใช้ทั้งภาษาอังกฤษ และ ภาษาญี่ปุ่นควบคู่กันไป ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความสามารถและความตั้งใจของเราด้วยว่าเราต้องการอะไร และอยากพัฒนาตัวเองไปด้านไหน เมืองเซนไดเป็นเมืองที่ค่อนข้างเงียบสงบ สถานที่เที่ยวค่อนข้างน้อย เรียกว่าเป็นเมืองที่เหมาะสมสำหรับการตั้งใจเรียนเลยก็ได้(หัวเราะ) ถ้าใครติดเที่ยว ก็อาจจะไม่ใช่ตัวเลือกที่ดีสักเท่าไร แต่สำหรับคนที่ต้องการเรียนรู้จริงๆ มีความเป็นตัวของตัวเอง ก็อยากให้ลองมา เพราะอยู่ที่นี่แม้ว่าจะมีบัดดี้คอยช่วยเหลือทุกอย่างแต่ว่า ก็ต้องสู้ชีวิตอยู่ดี ก็สุดท้ายใครสนใจก็สู้ๆนะครั้น อยากให้มาเจอประสบการณ์ดีๆแบบที่เราเจอ และมันจะเป็นความทรงจำที่ดีตลอดไป

